

Til Tidendes lesere

Tidenes redaktør har gjort eminente observasjoner og gir konsis beskrivelse i Tidende:

NTF har en svært krevende oppgave i å skulle forene rundt seks tusen enkeltindivider som oppfører seg som om de ikke ser at det er flere interesser å ivareta, i arbeidet mot et felles mål. Enkeltmedlemmer skriker ut sine særinteresser så høyt de kan i alle tilgjengelige kanaler, til lite felles nytte. Og de aner ikke hva de bidrar til.

Mange takk til Ellen Beate Dyvi.

Men vi «rundt seks tusen enkeltindivider» har ikke ett felles mål å arbeide mot annet enn i det å samles i selve faget odontologi.

I etterkant av FBI-programmet er vi svært mange apekatter som har hoppet ned fra våre trær og uttalt oss – muntlig og skriftlig – urovekkende uklart, men med stor tyngde og med en selverklært forståelse av å besitte den totale innsikt. Hvilken strategi og hvilket langsiktig mål finnes som et minste felles multiplum i dette? Ingen og intet!

En kan mene mye om FBI-programmet, men at det «gikk ut over» oss privatpraktiserende tannleger er åpenbart. Og fra denne gruppen har apekattene lett latt seg mobilisere. Eventuelle

offentlig ansatte apekatter har holdt seg godt skjult oppe i treet og har vel mest ytret seg muntlig i den aktuelle FBI-sak.

Skal en kunne definere langsiktige mål og en felles strategi for å nå disse mål, er det en fordel med homogenitet.

NTF rommer

- ansatte tannleger i Den offentlige Tannhelsetjenesten
- ansatte tannleger ved læresteder og i annen virksomhet
- ansatte tannleger i privat praksis
- assistenter/kontraktører/leietannleger som drifter egen virksomhet i privatpraksis
- utøvende tannleger/eiere/arbeidsgivere i privat tannlegepraksis
- den største arbeidsgiveren i Norge innen vårt fag – representert ved 19 fylkestannleger – Den offentlige Tannhelsetjenesten.

Heri ligger noe av problemstillingen som Ellen Beate Dyvi beskriver: «seks tusen enkeltindivider som oppfører seg som om de ikke ser at det er flere interesser å ivareta» alle med «sine særinteresser.» Interessebasen er altså alleomfattende. Hvorledes skal vi «seks tusen»

kunne utvikle felles mål, felles strategi, når alles interesser skal samles i en organisasjon med symptom på dårlig tilpassing til vår individuelle basis? Rebasing?

At vi alle dessuten trenger bedret organisasjonsforståelse, bedret organisasjonsopplæring, organisasjonstilhold, at vi bør gjøre en del refleksjoner før vi hopper ned fra trær er vel åpenbart. Men de konkrete forutsetningene for å kunne definere ett felles mål for en homogen gruppe og utvikle en felles strategi er vanskelig ved dagens diffuse organisering av NTF.

Vi «seks tusen enkeltindivider» som «skriker ut i alle tilgjengelige kanaler til lite felles nytte» ser ikke klart hvor i NTF vi passer inn og hvordan NTF passer hver enkelt av oss – utenom som sagt selve odontologifaget. Og hvis vi ikke kjenner oss igjen i, eller ikke kjenner igjen, NTF som vår interesseorganisasjon, er det fare for at apekatter fortsetter å falle et stykke fra stammen, stammens hyl «aner ikke hva de bidrar til» og apekattene mister sin stammetilhørighet.

Øyvind Simonsen